

Kitap Tanıtımı

Latin Amerika Tarihinde Cinsellik ve Cinsiyet Politikası: Yeni Perspektifler*

Stephanie J. Smith

İngilizceden çeviren: Ecehan Balta

Sueann Caufield, *In Defense of Honor: Sexual Morality, Modernity and Nation in Early-Twentieth Century Brazil (Namus Savunması: Yirminci Yüzyıl Başlarındaki Brezilya'da Cinsellik Ahlakı, Modernlik ve Ulus)*. Durham, NC: Duke University Press, 2000.

Eileen J. Suarez Findlay, *Imposing Decency: The Politics of Sexuality and Race in Puerto Rico, 1870- 1920 (Terbiye Eğitimi: Porto Rico'da Cinsellik ve Irk Politikası, 1870-1920)*. Durham, NC: Duke University Press, 1999.

Katherine Elaine Bliss, *Comprised Positions: Prostitution, Public Health and Gender Politics in Revolutionary Mexico City (Ödün Verilen Konular: Devrimci Mexico City'de Fuhuş, Halk Sağlığı ve Cinsiyet Politikası)*. University Park: Pennsylvania State University Press, 2001.

Terbiye Eğitimi: Porto Rico'da Cinsellik ve Irk Politikası, 1870-1920 adlı kitabında Eileen J. Suarez Findlay, "belirli koşullarda ... cinsellik siyasidir, aslında devrim gün-
deminin tam merkezindedir" iddiasında bulunan feminist Luisa Capetillo'dan bahsetmektedir (161). Gerçekten de, Findlay ve *Namus Savunması: Yirminci Yüzyıl Başlarında Brezilya'da Cinsellik Ahlakı, Modernlik ve Ulus* adlı kitabı ile Sueann Caufield ve *Ödün Verilen Konular: Devrimci Mexico City'de Fuhuş, Halk Sağlığı ve Cinsiyet Politikası* adlı kitabı ile Katherine Elaine Bliss hep benzer argümanlarla Latin Amerika tarihi alanında önemli yeni katkılar yapmaktadır. Cinsiyeti devletin oluşumu analizlerinin merkezine koyan bu üç bilim insanı da namus, cinsellik ve ırk konularının modernlik ve ulus yaratma süreçleri içindeki önemini anlatan ilginç ve çığır açan yorumlar getirmektedir.

Caulfield, Findlay ve Bliss, cinsiyet analizini Latin Amerika tarihini yeniden değerlen-

1 *Radical History Review* dergisinin Kış 2003 sayısından çevrilmiştir.

dirmeye yönelik olarak kullanan yenilikçi yaklaşımlarla ilgilenmektedir. Aile, cinsellik, namus ve ahlak gibi “özel” konulardaki değişimin ön saflarında yer alan siyasi aktörlerin önemini vurgulayan tarihleri yeniden yorumlayan bu güncel çalışmalar, ırk, namus, cinsellik, işgücü, tıp ve modernlik nosyonlarının kavramlaştırılması hususunda ilginç ve güçlü yeni yolların da bulunması için kapıları açmıştır. (Örneğin, Elizabeth Quay Hutchison, Thomas Miller Klubock, Karin Alejandra Rsemblatt ve Heidi Tinsman’a ait çalışmalara bakınız). Bu bilim insanları tarihe cinsiyet mercekları ile bakmak suretiyle, devletlerin oluşumu ve ulusların kuruluşu gibi süreçleri sıradan insanlar ve devlet politikaları arasındaki etkileşimleri ve gerilimleri yakından inceleyerek daha farklı açılardan algılayabilmektedir. Cinsiyetin eleştirel bir yaklaşım olarak kullanılması sürecinde, bu güncel tarihsel analizler bu alanı pekiştirmiştir. Caulfield, Findlay ve Bliss de son derece önemli yeni çalışmaları ile buna katkıda bulunmaktadır.

Sueann Caulfield, Rio de Janeiro, Brezilya’da cinsiyet, namus ve ulus konularını incelemektedir. Caulfield, Birinci Dünya Savaşı’nın sonundan başlayan ve Devlet Başkanı Getulio Vargas’ın (1937-1945) Estado Novo (*Yeni Devlet*) diktatörlüğü döneminin ilk yıllarında sona eren döneme ilişkin olarak, cinsel suçlara ilişkin yüzlerce adli belge dahil olmak üzere, mükemmel bir şekilde araştırılmış ve büyüleyici belgelerden oluşan zengin bir kaynakça kullanmaktadır. Caulfield, cinsel namus kavramının izlerini bu dönemde arayarak, bir yandan insanların namus konusunu günlük hayatlarında nasıl işlediğini, diğer yandan politikacı ve entelektüellerin “modern” bir ulusal kimlik oluşturmak için bu kavramı nasıl kullandığını incelemektedir. Aslında, Caulfield bu ulus mimarlarının “medeniyet, sosyal düzen ve devlet gücünün ilerlemesi ile patriyarkal otorite dolayımı ile kadınların cinsel saflığını” bağdaştırdıklarını ileri sürmektedir (8). Yetkililer yasal uygulamalarda ırk ve sınıf farklılıkları gözlemlendiğini iddia etse de, ırk nosyonları da namus ve devlet oluşumu kavramları içinde önemli bir yer tutmaktadır.

Caulfield çalışmasına cinsel namus konusunu çevreleyen yasal tartışmaların analizi ile başlamaktadır. Böylece, Caulfield namus nosyonları ile ilgili olarak hukukun farklı branşlarında ve ayrıca mesleki uzmanlar arasındaki tartışmaların ve çatışmaların yönünü izlemektedir. Aile namusu ile ilgili görüşmelerde üzerinde durulan bir konu, *kızlığını bozma, iffal ve namuslu kadın* gibi net olmayan ve kaygan bir zemin üzerinde duran hukuki terimlerin tanımlanmasına ilişkin çalışmalardır. Yüzyılın sonlarına doğru, yeni nesil ceza hukuku uzmanları bu konularda ilham almak- ve Brezilya’ya daha modern adalet yöntemleri getirmek- üzere çeşitli Avrupalı pozitivist hukuk ve tıp uzmanlarının yazılarına yönelmiştir. Caulfield’in bu hukuk-tıp uzmanlarının artan sayısı ve bunların kızlık zararının durumu hakkındaki takıntısı (hukuk kapsamında bekaretin tam olarak nasıl oluştuğunu tanımlama çabası) ile ilgili tartışmasını okumak oldukça ilgi çekicidir. Özellikle pek çok hukukçunun bir kadının namusunu kızlık zararının durumuna göre değerlendirdiği göz önüne alındığında, bu bilgiler mahkemelerde hayati öneme sahiptir. Yine de, Caulfield’in işaret ettiği gibi, “namuslu” kadın nosyonu ırk ve sınıfla ilgili olduğu için, hukukçular genellikle kararlarında taraf tutmaktadır.

Caulfield ayrıca ataerkil namus ile ilerleme ve medeniyet arasında bir bağ kuran aykırı entelektüel ve siyasi söylemleri analiz etmektedir. Bir tarafta, bazı erkekler ve kadınlar sadece “geleneksel” Brezilya ailesinin “doğal” sosyal düzeninin ilerlemeye ön ayak olabileceğini savunmaktadır. Diğer tarafta ise, bazıları cinsiyet ve aile kavramlarını Brezilya’nın kötülüğüne işleyen “gerici” ve modası geçmiş kalıntılar olarak adlandırarak bunları eleştirmektedir. Caulfield, ulusal kimlik ve modernlik konularındaki alternatif görüşler arasındaki gerilimi ölçmek üzere, ilk olarak Belçika Kralı Albert ve Kraliçesi Elisabeth’in 1920 yılında Rio’ya yaptıkları ziyaret sırasında şehir ve ulusun en iyi temsil edilme yöntemleri hususunda ortaya çıkan çatışmaları ele almaktadır. Brezilyalılar kraliyet çiftinin ne görmesi ve ne görmemesi gerektiği konusunda kararsız kaldıkları için, cinsiyet, namus, ırk ve sınıf kavramlarının altı tartışmalarda sıkça çizilmiştir. Çoğu kişi “gerçek Brezilyalının” kesinlikle eşitlikçi olması gerektiğini ileri sürse de, fahişeler ve “tehlikeli sınıflar” kesinlikle gizlenmelidir (49). Caulfield’in de uygun bir şekilde işaret ettiği gibi, bu modernlik ve cinsel namus söylemleri 1920’li yıllarda da yeni nesil hukukçular tarafından tartışılmış ve mahkemelerin özellikle “modern kadınların” yer aldığı davalarda bekareti korumaya devam edip etmemesi gerektiği tartışma konusu yapılmıştır.

Caulfield, namus, modernlik ve cinsellik konularında halk arasındaki tartışmaları gündeme getirirken mükemmel bir iş çıkarmakta ve aynı zamanda sıradan insanların kendi kişisel yaşamlarında namusu yorumlarken nasıl davrandıklarını sorgulamaktadır. Caulfield, cinsel suçlarla ilgili 450’den fazla polis soruşturması ve duruşmayı analiz ederek, mahkeme sisteminde yer alan herkesin “ortak namus ve cinsiyet kavramlarını paylaşmasına” karşın bireysel yorumların “hukukun yeniden şekillenmesine” yol açabileceğini tespit etmektedir (14). Örneğin, işfal ve kızlık bozma olaylarını içeren davalarla ilgili merak uyandıran çalışmasında, Caulfield çoğu insanın kadınların bekaretine önem vermesine karşın, kadınların yine de hukukçuların “geleneksel” olarak değerlendirdiği bekaret ve aile namusu kavramlarına meydan okuduğunu göstermektedir (107). Böylece, Caulfield kadınların mevcut cinsel çifte standardın varlığında dahi, örneğin, ailelerini evliliğe ikna etmek için cinsel ilişkiye girme yoluyla, kendi cinselliklerinin tanımlanmasında aktif olarak rol alabileceğini ileri sürmektedir. Caulfield ayrıca kadınların resmi olmayan evlilikler yoluyla, tek ebeveynli aileler oluşturarak ve kızlık bozma davalarında kızlarının namusunu savunarak, geleneksel değerlere aykırı düşüğünü göstermektedir. Çalışan kadınların aileleri de, tek başına sokağa çıkan kadının namusunun otomatik olarak kirlendiği şeklindeki görüşü reddetmektedir.

Benzer bir şekilde, Caulfield mahkeme davaları üzerinde yaptığı çalışma ile karmaşık ırk kavramının bir strateji olarak da kullanılabilirliğini göstermektedir. Pek çok kişi mahkemede “ırk ve sınıf hiyerarşilerini ortaya koyan namus nosyonları üretmiş” olsa da, bunlar aynı zamanda günlük yaşamlarında ırk hiyerarşilerine meydan okumaktadır (15). Hukukçular bir yandan “ırk demokrasisi”ni savunurken diğer yandan genellikle namusu eski şekillerde ve ayrımcı bir biçimde yorumlamaktadır (182). Son olarak, Caulfield bizi 1937 sonrası Vargas rejimi dönemine götürerek çalışmasına son vermektedir. Burada dahi insanların kadın namusunun anlamı konusundaki rakip görüşleri, rejimin kişisel namus ve “geleneksel”

Brezilya ailesi fikirlerini ulusal onur ile bağdaştırması nedeniyle, rejimin otoriteyi merkezi hale getirme çabalarına meydan okumuştur.

Caulfield gibi Eileen Findlay de cinsellik, namus ve ırk kavramlarını ulusal kimliğin oluşmasındaki hayati unsurlar olarak tanımlamaktadır. 1870- 1920 yılları arasında, Porto Rico'nun Ponce şehrine odaklanarak çok sayıda dava ve sözlü anlatımlardan ilgi çekici materyaller çıkarmaktadır. Findlay, bu adli belgelerin detaylı okumasını ve ayrıca siyasi yönleri olan entelektüeller, burjuvazi feministleri ve kamu görevlilerinin çalışmaları kullanarak, cinselliğin erkekler ve kadınların hayatlarında oynadığı hayati rol üzerinde durmaktadır. Cinsiyet “iktidarın hem yeniden üretimi hem de yıkılması için bir yapı taşı olduğundan”, Findlay cinselliğin sadece kadınların kimliklerini oluşturduğu bir yol olarak için önemli olmadığını aynı zamanda cinselliğin ahlaklı kadını ahlaksız kadından “ayırarak” için bir araç olarak kullanılabileceğini ileri sürmektedir (2). Caulfield de olduğu gibi, Findlay de değişen ırk kimlikleri ve cinsellik uygulamaları ve normları arasındaki ilişkiyi analiz etmekte, aynı zamanda bunların zamanla birbirini nasıl şekillendirdiğini incelemektedir.

Findlay, on dokuzuncu yüzyıldaki namus kuralları ve bunların insanların günlük yaşamlarındaki önemini analizini yaparak çalışmasına başlamaktadır. Irk ve sınıf insanların namus kavramını tanımlama biçimi için hayati öneme sahiptir. Örneğin, Findlay ünün bir kişinin namusunu tanımlamada nasıl yardımcı olduğunu ve bir kişinin kamuoyu önündeki duruşunun ırk kategorisi ve refahla ilgili olduğunu göstermektedir. Findlay ayrıca ırk ve namus kavramlarının birbiri içinde nasıl karşılıklı olarak oluştuğunu ve “sosyal olarak istenmeyen” erkeklerle ilişkiye girmeye cesaret eden elit kadınların sosyal statülerini nasıl kaybettiğini ve sonuç olarak nasıl “tutsuzca karartıldığını” açıklamaktadır (30). Erkekler “kadınları” üzerinde belirli hakları kullandıkları için erkeklik namus kurallarında önemli bir yere sahiptir. Yine de bu kadınların ahlak ve cinsel uygulamaların tanımı konusunda söyleyecek sözleri olmadığı anlamına gelmez. Bunun tersine, Findlay bu zaman boyunca kadınların aktif tarihsel temsilciler olduğunu ve baskın ahlak kurallarına meydan okurken namus kavramlarının oluşmasına da iştirak ettiklerini göstermektedir.

Findlay, çeşitli elit grupların “uygun” annelik kavramlarını kabul etmek üzere nasıl girişimlerde bulunduğunu inceleyerek, tartışılan cinsellik ve namus konularını aydınlatmaktadır. 1870’li yıllardan 1890’lı yıllara kadar, elit erkek liberaller ve burjuva feministler bir ulusal proje tanımlama mücadelelerinde sık sık birbirlerine meydan okumuşlardır. Bununla birlikte, eski feministler cinsiyetler arasındaki güç ilişkileri hakkındaki varsayımlara karşı mücadele ederken, hem liberaller hem de burjuva feministleri kendilerini çalışan sınıfların “itibarsız” kadınlarından ayırt etmek suretiyle nihai olarak sosyal ve maddi konularını koruma ve devam ettirme çabası içine girmişlerdir (75). 1890’lı yıllardan itibaren, “fuhuş düzene sokulması kampanyası” ahlaksız kadınlar korkusuna şekil vermiştir. Findlay’ın kitabındaki en ilginç bölümlerden birisi budur; burada “asi Afro-Porto Rikolu kadınların mahallelerini temizleme” paniğini belgelerle sunmaktadır (79). Yine burada Findlay cinsellik ve ırk politikası arasındaki bağlantıyı çok güzel biçimde gözler önüne sermekte ve kampanyanın etrafını saran ırksal söylemleri ve ayrıca “skandal kadınların” kendilerinin mü-

cadelelerini dikkatlice incelemektedir.

1898 yılında, Amerika Birleşik Devletleri Porto Riko'yu sadece askeri birlikleriyle değil aynı zamanda uygun aile yaşamı kavramlarıyla da işgal etmiştir. Findlay, 1902 tarihinde yasal hale gelen evlilik ve boşanma konularına odaklanarak, Amerika Birleşik Devletleri'nin Porto Riko'yu "modern" çağa getirme yönündeki "uygarlık" çabalarını incelemektedir. Koloni yetkilileri Porto Riko halk sınıfları için evliliği daha cazip hale getirmeyi amaçlamışlar ve insanların kötü giden bir evliliği gerekli olduğunda boşanma yoluyla sona erdirme olanakları olursa evlilik konusunda daha az isteksiz olacaklarını ileri sürmüşlerdir. Findlay, bunun karşılığında beklenen bir sonuç olmasa da kadınların büyük oranlarda boşanma talebinde bulunduğunu tespit etmektedir.

Yirminci yüzyılın ilk yılları da Porto Riko'daki dinamik işçi sınıfı hareketinin büyümesine tanıklık etmiştir. Findlay işçi hareketinin kapitalizme karşı mücadelede kadınlar da dahil bütün çalışan insanları kapsarken, eş zamanlı olarak siyahlık ve ırk çeşitliliğine de olumlu yaklaştıklarını ileri sürmektedir. Bununla birlikte, Findlay ayrıca çalışan çoğu erkeğin "eşit ücret, oy hakkı ve cinsel tacize maruz kalmama konusunda kadın haklarını savunmasına karşın Porto Riko'daki erkek merkezli toplumsal düzeni devam ettirme çabası içinde olduğu" için, bu daha radikal halk söyleminin kendi içinde sınırları olduğunu belirtmektedir (136). Bu kapsamda, Findlay on dokuzuncu yüzyıl namus kurallarında yer alan erkeklik nosyonlarının yeni tarihsel bağlamlarda da kullanılmaya devam ettiğini bildirmektedir.

Buna rağmen, işçi hareketinin erkek ve kadınları artan bir militan görüntü içinde reformların yapılması için kışkırtıcı söylemlerde bulunmuştur. Nitekim, Findlay 1918 itibarıyla "kadınların işçi militanların ön saflarında yer aldığını" belirtmektedir (171). Ve fahişeler Birinci Dünya Savaşı sırasında büyük bir şiddetle bir kez daha hedef gösterildiğinde, aynı işçi hareketi bu "cinsel olarak tehlikeli kadınların" dahi yasal ve demokratik hakları olduğunu ileri sürmüş ve bu kişileri kapitalizmin nihai kurbanları olarak nitelendirmiştir. Findlay sadece alınan sıkı önlemlere ilişkin elit yorumlarla sınırlı kalmayarak, fahişelerin kendilerine karşı uygulanan vahşi muamelenin zorunlu örneklerini sunmaktadır.

Katherine Bliss ise devrimci Meksika'daki fuhuş, cinsel ahlak ve cinsiyete ilişkin kültür politikalarını incelemektedir. Bliss başkent Mexico City etrafında odaklanarak, 1917 ve 1940 tarihleri arasındaki devrimci sosyal reform ve devlet kurma sürecini araştırmak üzere ahlak, hijyen ve tıp, sınıf ve cinsellik kavramlarını kullanmaktadır. Caulfield ve Findlay'de olduğu gibi, Bliss de kadınlara ilişkin entelektüel ve ulusal ideolojileri incelemekte, aynı zamanda kadınların kendilerine ait fikirleri gündeme getirmektedir. Bliss'e göre, bir kadının genelevde çalışması da bir genç kızın cinsel lütüfler karşılığında ara sıra hediyeler kabul etmesi de fuhuş kapsamına girmektedir. Bliss, kapsamlı arşiv araştırması sırasında, çalışması kapsamındaki fahişelerin alışılmadık şekilde sesi olan pek çok ilgi çekici belgeyi su yüzüne çıkarmıştır. Bliss'in çalışması fahişelerin yaşamlarının içyüzünü kavramamıza yardımcı olmaktadır.

Bliss, devrimci yetkililerin Meksika'yı modernleştirmek üzere başvurduğu yolları göstermek üzere cinsiyet ve sınıf analizini kullanmaktadır. Fuhuşa düzenleme getirilmesi, re-

formcuların Meksika Devrimi'nden de önce frengi dahil hastalık yayılmasını kontrol altına almak üzere hijyen önlemlerini uygulama planlarının ayrılmaz bir parçasıdır. Bu amaçla, sağlık yetkilileri 1872 yılında Reglamento para el ejercicio de la prostitucion en Mexico (Meksika'da Fuhuş Uygulamalarına Yönelik Düzenlemeler) adlı bir yasa hazırlamıştır. Bu yasaya göre, fahişeler “kamu sağlık makamlarına kayıt yaptıracak, lisans ücreti ödeyecek, bir kimlik kartı taşıyacak, haftalık olarak jinekolojik muayeneler yaptıracak ve herhangi bir zührevi enfeksiyon taşıdığı tespit edilirse hastaneye sevk edilecektir” (28).

Meksika Devriminin ilk yıllarında fahişelerin hareketlerinin kontrolüne yönelik çok daha fazla girişimde bulunulmuştur. Örneğin, 1912 yılında Mexico City yetkilileri “kötü üne sahip bütün evlerin” toplanacağı bir “tolerans bölgesi” uygulaması başlatmıştır. Bu dönem ayrıca dans salonları ve kabarelerin sayısında büyük artışa tanıklık etmiş, bu durum gelişen bu “hoşgörülü ortamdan” korkan pek çok ahlakçı arasında büyük endişeye yol açmıştır. Bu korku sadece 1920'li yıllarda artmıştır. Nitekim, Bliss cinsel ahlak ve zührevi hastalıklar konusundaki kaygıların “1920'den sonraki dönemde uygulanan sosyal reform ve devlet takviyesi süreci boyunca devrimci ideoloji ile özdeşleştiğini” ileri sürmektedir (97). Bu noktada, reformcular zührevi hastalık taşıdıkları için fahişeleri hedef olarak seçmişler ve bu “dik başlı” kadınları cezai adalet sistemi, halk eğitimi ve halk sağlığı yoluyla “geri döndürme” yollarını aramışlardır.

Bliss, Meksika'nın “erkeklik kültürü” fikrini ve bunun fuhuşla ilişkisini araştırmaktadır. Örneğin, reformcular bir yanda fahişelerin “dik başlı dişiliklerini” kontrol altına almaya çalışırken, diğer yanda genelevleri ziyaret eden erkekleri “cinsel isteklerin tatmin edilmesine” yönelik “doğal” dürtülerine göre hareket eden kişiler olarak tanımlamaktadır (131). Şehir yetkilileri kötü babalar ve erkek araçlar konusunda eşit oranda endişelidir, çünkü reformcular bu adamların faaliyetlerinin kadınların bu “işe” girmelerinde yardımcı olduğunu ileri sürmektedir. 1930'lu yıllarda, hazırlanan kanunlarda aracılık suç olarak kabul edilmiştir, ancak erkekler fahişelerin müşterileri olmaya ve ayrıca fahişe istihdam eden işletmelerin girişimcileri olmaya devam etmiştir. Bununla birlikte, Bliss çalışan sınıfa ait erkeklerin genellikle genelev müşterileri olarak değerlendirilmelerinden şikayetçi olduklarını ve yetkililerden yakınlardaki ahlaksızlıkları temizlemelerini talep ettiklerini göstermiştir. Bu durum, 1898 ve 1899 yıllarında “fakir ve terbiyeli” çalışan sınıf topluluklarının “ası” kadınlardan kurtarılması için bir kampanya başlatan Canta Claro'nun (Ponce) talepleri ile ilgili olarak Findlay'in ele aldığı tartışma ile paralel nitelik sergilemektedir.

Son olarak, 1940 yılında fuhuşla ilgili düzenlemelerin kaldırılmasına yol açan, “geleneksel” annelik nosyonları olacaktır. Bliss, bu düzenlemelerin kaldırılmasına ilişkin tartışmalarda, kadın haklarını savunan feministler, kontrol altında yapılan fuhuşun hastalıkların aile yaşamına yayılmasını engelleyemediğine inanan öjenisistler ve kendilerini ailelerine bakmak için çalışmak zorunda olan anneler olarak konumlandırılan fahişeler de dahil olmak üzere bütün tarafların annelik kavramını kullandığını ileri sürmektedir. Sürpriz olmayan bir şekilde, bu düzenlemelerin kaldırılması şehri fahişelerden kurtarmamıştır. Sonunda, devrimci fikirlerle rağmen, tıp ve hukuk alanında fahişelere ilişkin reformlar cinsiyet ve sınıf konusundaki

sabit fikirleri ortadan kaldırmaya yetmemiş, böyle olunca da “ne kadın fuhuşu sorununa çözüm getirmiş ne de ‘dik başlı’ erkek ve kadın davranışı için adil çözüm yolları bulmuştur” (207).

Caulfield, Findlay ve Bliss kapsam olarak sınırları zorlayan ve oldukça iyi araştırılmış orijinal çalışmalar sunmaktadır. Bu üç bilim insanı, cinsiyetçi devlet politikalarının kadın ve erkeklerin cinsel davranışlarında nasıl reform yapmaya giriştiklerini ortaya koyarken, aynı zamanda insanların reformcu ideallere karşı çıktığı, bunları kendine mal ettiği ve hatta bunlara katkıda bulunduğu yolları göstermektedir. Caulfield, Findlay ve Bliss, cinsiyeti bir analiz kategorisi olarak kullanan diğer bilim insanları gibi, tarihsel yorumlamanın sınırlarını genişletmektedir. Gerçekten de, bu kişilerin yaptıkları çalışma, namus, cinsiyet, ırk, bilim, tıp ve cinsellik konuları hakkında önemli soruları akla getiren heyecan verici bir ilim dalgasının parçasını teşkil etmektedir.

Böylece, Caulfield, Findlay ve Bliss’in çalışmaları tarihsel analizin sınırlarını daha da ötelere götürme konusunda yeni imkânlar sunmaktadır. Örneğin, cinsiyet ve cinsellik konusunda Şili ve Brezilya’da çığır açan çalışmaların yapılmasından sonra, bilim insanları söz konusu yöntemleri Meksika gibi başka bölgelerde kullanmaya başlamaktadır. Ayrıca, Caulfield, Findlay ve Bliss’in çalışmaları erkeklik konusuna değindiği için, bu konunun gelecekteki çalışmalarda daha fazla incelenmesini teşvik etmektedirler. Tabii ki cinsellik ve cinsel kimliklere ilişkin sonsuz konular da ele alınabilir; örneğin, homoseksüellik konuları, bedenin “cinselleşmesi” yolları, cinsel kimliklerin oluşturulması, “normallik” ve “sapkınlık” kavramlarının kültürel tanımları gibi. Etnik kökenler ve bunun cinsiyetle bağlantıları da yine sorgulanacak başka bir alan teşkil etmektedir. Bilim insanları, ulusları kuranların etnik köken kavramlarını tutarsız bir şekilde cinsiyetli olarak konumlandığı yolları incelemektedir. Son olarak, Caulfield, Findlay ve Bliss tarafından gerçekleştirilen değerli çalışmalar gelecekteki çabalar için birer model olarak işlev görecektir. ■